

**Posuďte, které ze dvojice tvrzení (A. a B. , C a D atd.) je věrohodnější/lépe
obhajitelné.**

- A. Odpovědnost státu za porušení mezinárodního práva vyžaduje zavinění státu.
- B. Státu je přiřítelné chování entit, na něž stát přenesl výkon některých svrchovaných pravomocí.
- C. Chování soukromých osob není státu obecně přiřítelné.
- D. Státu není přiřítelné chování jeho orgánů, které překročily rámec svých pravomocí.
- E. Pokud stát chování soukromých osob schválí a přijme za své vlastní, pak mu může být přiřítáno.
- F. Stát nemůže být poruší mezinárodní závazek omisivním jednáním.
- G. Státu není přiřítelné chování jeho soudů, neboť exekutiva nemá žádný vliv na jejich rozhodování (princip dělby moci).
- H. Kvalifikace chování státu jako souladného s vnitrostátním právem nemá vliv na kvalifikaci jednání jako protiprávního podle mezinárodního práva.
- I. Orgánem státu pro účely přiřítelnosti chování jsou pouze entity, které jsou jako orgány výslovně označeny vnitrostátním právem.
- J. Vysoká škola může být chápána jako orgán státu pro účely přiřítelnosti jeho chování
- K. Státu je možno přiřítat chování soukromých osob, nad jejichž chování má kontrolu
- L. Vznik materiální a/nebo imateriální újmy je nezbytným prvkem odpovědnosti státu
- M. Státu se zásadně přiřítá chování samosprávného celku.
- N. Vládu je třeba kvalifikovat jako tzv. orgán státu de facto.

- O. Koncepce odpovědnosti státu v obecném mezinárodním právu je objektivní.
- P. Koncepce odpovědnosti státu v obecném mezinárodním právu je absolutní, bez možnosti se liberovat.

- Q. Entita, kterou vnitrostátní právo neoznačuje jako orgán, nemůže být „orgánem“ pro účely přičitatelnosti dle obecného mezinárodního práva.
- R. Porušení mezinárodního závazku znamená, že stát porušení povinnost stanovenou mu mj. v pravomocném rozsudku Mezinárodního soudního dvora.

- S. S vyšší mocí jako okolností vylučující protiprávnost nelze v mezinárodním právu počítat, neboť se jedná o institut vnitrostátního práva.
- T. Chování soukromé osoby na příkaz státu, které poruší povinnost vyplývající z mezinárodního obyčeje, může být státu přičitatelné.

- U. Pokud policista zastřelí cizince mimo dobu výkonu služby, stát není mezinárodně odpovědný za jeho chování, neboť policista nebyl ve službě.
- V. Pokud policista zastřelí cizince mimo dobu výkonu služby, stát je odpovědný, neboť odpovídá také za jednání svých orgánů *ultra vires*.

- W. Návrh článků odpovědnosti států za mezinárodně protiprávní chování je pramenem obecného mezinárodního práva.
- X. Návrh článků odpovědnosti států za mezinárodně protiprávní chování je pramenem partikulárního mezinárodního práva.